

Udkast til Lov

om

Domsmagtens, den offentlige Anklagemyndigheds, Politimyndighedens samt Sagførervæsenets Ordning.

(Udarbejdet af den ved allerhøjeste Reskript af 11te Maj 1892 nedsatte
Processkommission).

Kjøbenhavn.

Trykt hos B. H. Schultze.

1899.

Indholdsoversigt.

Første Assuit.

Domstolenes Ordning.

Kapitel I.

Retterne (§§ 1—27)..... S. 1—11.

Kapitel II.

Dommere, Retsskrivere, Retshjude m. m. (§§ 28—44) S. 11—16.

Andet Assuit.

Nævningers Kaldelse.

Kapitel III.

Almindelige Bestemmelser (§§ 45—49) S. 17—18.

Kapitel IV.

Grundlister (§§ 50—54) S. 18—20.

Kapitel V.

Nævningefredsens Navnliste (§§ 55—59) S. 21—22.

Kapitel VI.

Nævninger for det enkelte Ting (§§ 60—75) S. 22—28.

Tredie Assuit.

Anklagemyndigheden.

Kapitel VII.

(§§ 76—84) S. 28—30.

Fjerde Assuit.

Politimyndigheden.

Kapitel VIII.

(§§ 85—91) S. 30—32.

Femte Assuit.

Sagsførere.

Kapitel IX.

Sagsføreres Beskikkelse og Afgang til at benytte Fuldmægtig m. m. (§§ 92—104) . S. 33—37.

Kapitel X.

Sagsføreres Rettigheder og Pligter (§§ 105—110) S. 38—39.

Kapitel XI.

Ophør af Retten til Sagsførerviksomhed (§§ 111—112) S. 39—40.

Sjette Assuit.

Lovens Træden i Kraft, Overgangsbestemmelser.

Kapitel XII.

(§§ 113—121) S. 40—43.

Jurisdiktionsliste S. 43—46.

Forste Afsnit.

Domstolenes Ordning.

Kap. I.

Retterne.

§ 1.

Riget's almindelige Domstole ere Højesteret, Landsretterne og Underretterne (Kjøbenhavns Stadsret samt By- og Herredsretterne).

Rigsretten, Sessionerne, de geistlige og militære Retter omfattes ikke af denne Lov. Det samme gælder om Landvæsenkommissioner og andre Myndigheder, som afgøre eller medvirke ved Afgørelsen af Anliggender, der ikke høre under nogen af de i denne Paragraf nævnte Retter.

§ 2.

Højesteret er, overensstemmende med Lovene om Retsplejen, øverste Domstol for hele Riget. Den har sit Sæde i Kjøbenhavn og bestaar af en Justitiarius 12 andre ordentlige og indtil 12 overordentlige Højesteretsdommere. Til at træde i Justitiarii's Sted i paa kommende Tilfælde beskikter Kongen en af Rettens ordentlige Dommere.

I hver Sags Afgørelse ved Højesteret deltage, forsaavidt ikke andet særlig er bestemt, mindst 7 Dommere. Haves i nogen Sag ikke det fornødne Antal af Rettens ordentlige Dommere til Raadighed, kalder Justitiarius en eller flere overordentlige Dommere til at deltage i Sagens Behandling.

§ 3.

Skriverforretningerne ved Højesteret samt Oppebørsel af og Regnskabsaflæggelse for Retsafgifter forestaaes af en Justitssekretær. Ved Sriverkontoret ansættes 3 Fuldmægtige og det øvrige fornødne Kontorpersonale. Højesterets Justitiarius træffer Bestemmelse om Forretningernes Fordeling.

§ 4.

Højesteret holder Møde til de samme Tider, som hidtil har været brugeligt; men Retten kan bestemme saadanne Forandringer heri, som den maatte anse for hensigtsmæssige, hvorom det Fornødne bliver at bekendtgøre i Lovtidende.

Beslutninger af Retten, som gaa ud paa i Henhold til Lovene om den borgerlige Retspleje og Strafferetsplejen at tilstede Afgørelser fra de almindelige processuelle Regler, ere ikke bundne til de foreskrevne eller vedtagne Mødetider.

§ 5.

Riget inddeles i 2 Landsretskredse, den fjællandske, der omfatter Kjøbenhavn, Sjællands, Maribo og Bornholms Amt og den jydsk-sjyenske, der omfatter de jydsk og sjyenske Amt.

Den fjællandske Landsret, der har sit Sæde i Kjøbenhavn, bestaar af en Justitiarius og 15 andre Landsdommere, og den jydsk-sjyenske Landsret, der har sit Sæde i Aarhus, af en Justitiarius og 12 andre Landsdommere.

I Justitiarii Forfald træder i fornødent Fald det ældste tilstedeværende ordentlige Medlem af Retten i hans Sted.

Til i Stedet for en Landsdommer at tiltræde Landsretten, naar denne i Medfør af § 12 holder Møde udenfor dens Hovedtingsted, kan Justitsministeren for hvert enkelt Ting bestemme en af de i Landsretskredsen ansatte Underretsdommere.

§ 6.

Landsretternes Domsmyndighed omfatter dels Behandling og Paakendelse i første Instans af Retsager i det Omfang, som be-

stemmes ved Lovene om den borgerlige Retspleje og Strafferetsplejen, dels Prøvelse i anden Instans af Underretternes Behandlinger og Afgørelser overensstemmende med de nævnte Love. Endvidere kan Rære rejses for Landsretten over Underrettens Afgørelser vedrørende de i § 16 a, c, d og f ommeldte Forhold.

§ 7.

Hvor ikke andet er særlig bestemt i Lovene om Retsplejen eller i denne Lov, deltage i de enkelte Landretssager's Behandling mindst 3 af Rettens Dommere. Sagernes Fordeling mellem Dommerne bestemmes af Justitiarius efter Forhandling med Rettens Medlemmer.

§ 8.

I de Sager, som indbringes for Landsretten i Medfør af Lov om Strafferetsplejen, beklædes Formandspladsen af en af Kongen blandt Rettens Medlemmer dertil for et Tidsrum af 5 Aar ad Gangen bestiftet Formand. Ved hver Landsret kan bestiftes 3 saadanne Formænd.

§ 9.

I Sø- og Handelsfager dannes den sjællandske Landsret af en blandt Rettens Dommere for 5 Aar ad Gangen af Kongen bestiftet Formand og 4 sø- eller handelskyndige Dommere; dog kan Retten beklædes af Formanden alene, naar der ikke er Spørgsmaal om Vidnesførelse, Syn og Skøn, Afhøring af Parter, Pans Ed, Kendelse om omtvistede Punkter eller Domsforhandling. Naar Søforklaringer skulle optages for Landsretten (jfr. § 188 i Lov om den borgerlige Retspleje) dannes Retten af Formanden og to søkyndige Medlemmer.

De sø- og handelskyndige Medlemmer vælges paa den i Lov 19. Februar 1861 § 3 angivne Maade og skulle have de i samme Lovs § 4 nævnte Egenstaber, ligesom Bestemmelserne i bemeldte Lovs § 6 og 7 skulle gælde for dem, Deres samlede Antal og det i øvrigt fornødne fastsættes ved tgl. Anordning.

Ved Sø- og Handelsfager forstås i denne Lov de borgerlige Sager, i hvilke Fagendskab henholdsvis til Søforhold og til Handelsforhold skønnes at være af Betydning; og ved Afgørelsen heraf vil der være at tage særligt Hensyn til, om begge Parter ønske Behandling af Sagen som Sø- eller Handelsfag.

Ved fgl. Anordning kan det bestemmes, at den jydsk-sjællandske Landsret i Handels- og Søfager dannes paa samme Maade som ovenfor bestemt med Hensyn til den sjællandske Ret.

§ 10.

Er Formanden forhindret fra at fungere i nogen af de i de to foregaaende Paragraffer omhandlede Sager, kan Landsrettens Justitiarius enten selv overtage dennes Hverv eller overdrage det til en anden af Rettens Dommere. I andre Sager beklædes Formandspladsen af Rettens Justitiarius eller, naar han ikke deltager i Behandlingen, af den efter Tjenestalder ældste af de 3 Dommere, af hvem Retten dannes.

§ 11.

Oppebørjel af og Regnskabsafleggelse for Retsafgifter foretaas ved hver Landsret af en Justitssekretær, der tillige er Rets skriver. Desuden ansættes der ved Landsretterne, foruden det i øvrigt fornødne Kontorpersonale, i Kjøbenhavn 6 og i Aarhus 3 Fuldmægtige. Landsrettens Justitiarius træffer Bestemmelse om Forretningernes Fordeling.

§ 12.

Domsbehandling af Straffesager, i hvilke Bevisførelse skal finde Sted for Landsretten, foregaar dels paa det Sted, hvor Landsretten har sit Sæde, dels paa andre af Justitsministeren ved Anordning dertil fastsatte Steder i Landsretskredsen. I Anordningen bestemmes, hvilke Dele af Landsretskredsen der skulle henlægges til hvert af disse Tingsteder. Til Behandling af de her omhandlede Sager afholdes regelmæssigt Ting af den sjællandske Landsret i Løbet af hver

Maaaned i Kjøbenhavn, og i øvrigt af hver Landsret en Gang i Løbet af hver 3 Maaaneder paa hvert af Tingstederne udenfor Kjøbenhavn; dog afholdes paa Bornholm intet Ting i Maaanederne December, Januar og Februar.

Til Behandling og Paakendelse paa de Ting, der saaledes afholdes udenfor Landsrettens Hovedtingsted, kunne ogsaa henvises saadanne borgerlige Retsfager, med Hensyn til hvilke Retten i Genhold til § 59 i Lov om den borgerlige Retspleje har bestemt, at Domsbehandlingen skal foregaa udenfor Rettens Sæde.

Tiden for de ovennævnte regelmæssige Tings Begyndelse bestemmes for hvert Hverdingaar af Landsrettens Justitiarius og bringes til almindelig Kundskab.

Overordentlige Ting til Domsbehandling af Straffesager, i hvilke Bevisførelse skal finde Sted for Landsretten, kunne afholdes saavel paa Rettens Hovedtingsted som paa dens andre Tingsteder, naar Landsrettens Justitiarius finder dette fornødent. Paa disse Ting maa dog ikke foretages Ræbningesager.

§ 13.

Til Behandling af andre end de i § 12 nævnte Sager afholder Landsretterne Møder til de Tider, som Retterne bestemme, og hvorom offentlig Bekendtgørelse finder Sted. Overordentlige Møder kan vedkommende Formand beramme, naar saadant af særegne Grunde findes fornødent. I Tiden fra 1ste Juli til 31te August behandles dog kun Sager, som indbringes i Medfør af Lov om Strafferetsplejen, samt følgende borgerlige Retsfager: Sager om Forsøgning af Arrest og Forbud, Kæremaal og efter Begæring af en af Parterne saadanne Sager, hvis Foretagelse af Retten skønnes at være paatrængende.

§ 14.

Landsretskredsene inddeles i Underretskredse.

Staden Kjøbenhavn udgør en Underretskreds; dog kunne mindre Dele af det

tilgrænsende Landdistrikt ved fgl. Anordning henlægges under Kjøbenhavns Stadsret, naar de stedlige Forhold tale derfor. I øvrigt deles Riget i 103 By- og Herredsretskredse, saaledes som det angives paa den nærbærende Lov vedrørende Table. Forandringer deri, hvorved Sogne eller mindre Dele af enkelte Sogne henlægges til en anden Retskreds, kunne, efter at vedkommende Amtsraads Betænkning er indhentet, gøres ved fgl. Anordning.

§ 15.

Underrettens Virekreds omfatter Behandling og Paakendelse af Retsager samt Foretagelse af Rets handlinger i det Omfang, som bestemmes ved Lovene om den borgerlige Retspleje og Strafferetsplejen.

§ 16.

Til Underretternes Virekreds henhører fremdeles udenfor den egentlige Retspleje:

- a. Lærlæsningsvæsenet;
- b. Formandskabet i Landvæsenkommissioner overensstemmende med Lov af 30. December 1858 § 2;
- c. De Retsbetjentene ved Lov af 23. Januar 1862 angaaende Tiendevederlagets Berigtigelse paahvilende Forretninger;
- d. Udmeldelse af Syns- og Skønsmand udenfor Retsplejen, forsaavidt den ikke kan ske af Øvrigheden;

samt udenfor Kjøbenhavns Stadsrets Omraade:

- e. De ved Lov af 26. Maj 1868 om Umhyndiges Midlers Forvaltning § 7, jfr. Bekendtgørelse af 11. Maj 1869, og ved samme Lovs § 10 til Skifteretterne henlagte Forretninger, forsaavidt Loven om den borgerlige Retspleje ikke medfører Forandring heri;
- f. Notarialvæsenets Ordning i Kjøbenhavn

safstattes ved særlig Anordning.

§ 17.

Kjøbenhavns Stadsret bestaar af en Justitiarius og indtil 20 andre Dommere. Af disse beftiktes to til Fogder og to til Skifteforvaltere. Til Varetagelse af de øvrige i §§ 15 og 16 ommeldte Forretninger deles Stadsretten i indtil 16 Afdelinger, som hver beklædes af en enkelt Dommer, der behandler og paakender de til Afdelingen henlagte Sager. Forretningernes Fordeling mellem henholdsvis Fogderne, Skifteforvalterne og Afdelingerne bestemmes af Justitiarius med Justitsministerens Billigelse. Justitiarius fordeler, efter Forhandling med Rettens øvrige Medlemmer, Afdelingerne imellem Medlemmerne. Naar det gøres fornødent, kan Justitiarius overdrage til et Medlem af Retten midlertidig eller i enkelte Sager tillige at udføre Forretninger i en anden Afdeling end den ham tildelede.

I Sø- og Handelsfager, som høre under Kjøbenhavns Stadsret, tiltrædes den paagældende Afdeling af Stadsretten af 2 sø- eller handelskyndige Medlemmer overensstemmende med de i § 9 givne Regler for den sjællandske Landsret, faaledes at det Medlem af Stadsretten, hvem Afdelingen er overdragen, er Formand. Ved den faaledes dannede Afdeling behandles endvidere Handlendes, Fabrikanters og Skibsreders Konkursboer.

§ 18.

Til Stadsretten hører et Skriverkontor samt et Pante- og Brevskriverkontor.

Skriverkontoret, hvorunder Skriverforretningerne ved Stadsrettens forstellige Afdelinger samt Oppebørsel af og Regnskabsaflæggelse for Retsafgifter vedrørende Domsfager og Skifteværnet høre, forestaas af en Justitssekretær; der ansættes indtil 21 Fuldmægtige foruden det i øvrigt fornødne Kontorpersonale. Fogedforretninger og de til Skifteforvaltningen hørende Forretninger kunne, forsaavidt der ikke derved bliver Spørgsmaal om Afgørelse af Tvistigheder efter Dommerens Bestemmelse udføres af

en Fuldmægtig eller en anden dertil af Stadsrettens Justitiarius bemyndiget Person.

Pante- og Brevsfriverkontoret, hvorunder Skøde- og Pantebøgernes Førelse hører, forestaas af en Pante- og Brevsfriver, og der ansættes 4 Fuldmægtige foruden det i øvrigt fornødne Kontorpersonale. Beslutninger vedkommende Bøgernes Førelse kunne tages af Pante- og Brevsfriveren eller en Fuldmægtig. Tinglæsninger og Afslæsninger foregaa ved de Afdelinger, som behandle borgerlige Domsager; Rettens Justitiarius fastsætter Fordelingen med Justitsministerens Billigelse.

Fordelingen af de under Skrivers-, Pante- og Brevsfriverkontorerne hørende Forretninger fastsættes af Stadsrettens Justitiarius efter Forhandling med henholdsvis Justitssekretæren og Pante- og Brevsfriveren.

Oppebørsel af og Regnskabsaflæggelse for Retsafgifter forestaas for Fogedforretningers Vedkommende af Fogderne og for Pante- og Brevsfriverforretningernes Vedkommende af Pante- og Brevsfriveren.

§ 19.

Bestemmelse om Tiden for ordentlige Møder i de Afdelinger af Stadsretten, der behandle Domsager, saavel som om Bekendtgørelsen heraf træffes af Stadsrettens Justitiarius med Justitsministerens Billigelse; overordentlige Møder kunne berammes af Dommeren i den paagældende Afdeling. Møder i andre Sager berammes af Dommeren overensstemmende med Lovene om Retsplejen.

§ 20.

By- og Herredsretterne bestaa hver af en Dommer, der tillige er Retsfriver.

Som Retsfriver har han at meddele Udskrifter af Retsbøgerne og besørge alle de under Retten hørende Skriverforretninger og Udfærdigelser. Han oppebærer de befalede Retsafgifter og aflægger Regnskab derfor; han forestaar og foretager de Tinglæsning og Afslæsning af Dokumenter vedkommende Forretninger, samt fører Skøde- og Pante-

bøgerne. Endvidere foreslaar han Notarialforretningerne.

I Underretskredsene, hvor Folketallet efter sidste Folketælling overstiger 35,000 Indbyggere, ansættes en særlig Dommer, til hvilken henlægges de Dommeren og Skriveren ved Underretterne paahvilende Forretninger vedrørende Strafferetsplejen.

Paa Underretsdommerens Begæring kan der af Landsrettens Justitiarius meddeles dertil egnede Mænd (§ 32) Bemyndigelse til paa Dommerens Ansvar at udføre Fogedforretninger, de til Skifteforvaltningen hørende Forretninger eller Dele af samme samt Notarialforretninger.

Med Hensyn til Udpantningers Foretagelse ved Sognefogden gælde Reglerne i Lov om den borgerlige Retspleje Kap. XXXVIII.

§ 21.

I Søfager tiltrædes Underretten udenfor Kjøbenhavn af 2 søkynelige Mænd overensstemmende med Reglerne i Lov om Soretter af 12. April 1892 §§ 2, 3, 4 og 5, og saaledes at Retten kan beklædes af Formanden alene i de foran i § 9 angivne Tilfælde. Forsaavidt handelskynelige Dommere skulle tiltræde en Landsret i Handelsfager, kan det, hvor Forholdene tilstede det, ved fgl. Anordning bestemmes, at By- og Herredsretter i Landsretskredsen i Handelsfager samt ved Konkursbehandling af Handlendes, Fabrikanters og Skibsrederes Boer skulle tiltrædes af handelskynelige Medlemmer.

§ 22.

Ved fgl. Anordning bestemmes By- og Herredskredsenes Tingsteder.

Tildeles der en Retskreds flere Tingsteder, fastsætter Anordningen de Dele af Kredsen, som med Hensyn til Rettens ordentlige Møder skulle henhøre til ethvert af disse. Tinglæsning og Afslæsning af Dokumenter skal dog for hele Retskredsen foregaa ved det Tingsted, der i Anordningen betegnes som Hovedtingsted; men Dommeren er pligtig ved de ordentlige Retsmøder paa ethvert Tingsted i Kredsen at

modtage Dokumenter, som indleveres til Tinglæsning eller Afslæsning, samt efter Forudbegæring at udlevere tinglæste og aflæste Dokumenter.

Dommeren skal have Bolig ved Kredsens Tingsted eller, naar Kredsen har flere Tingsteder, ved Hovedtingstedet. Dog kan Justitsministeren tilstede Afvigelse herfra.

§ 23.

Ved Anordning bestemmes Tiden for de ordentlige Retsmøder til Domstagers Behandling paa ethvert af Retskredsens Tingsteder; herved iagttages, at der fastsættes forskellige Tingdage for de forskellige Tingsteder. Dommeren berammer i hvert enkelt Tilfælde Tiden for andre Retsmøder.

§ 24.

Sø- og Handelsager kunne behandles ved de for almindelige borgerlige Retsager dannede Retter, naar begge Parter ere enige herom.

Begæring om, at en Sag skal behandles som Sø- eller Handelsag, eller Indsigelse derimod skal fremsættes senest paa den første Tægtedag. Rettens Afgørelse af Spørgsmaal derom kan ikke medføre Afvisning af Sagen, men kun Henvisning af dens videre Behandling til den rette Domstol. Kærefristen er 3 Dage.

§ 25.

Regeringens Ret til, udenfor det i D. L. 1—2—1 omhandlede Tilfælde, at anordne ekstraordinære Retter bortfalder. Dog kan Kongen, foruden i det i Lov om Spare- og Laanekasser af 28. Maj 1880 § 8 ommeldte Tilfælde, undtagelsesvis, naar Begæring derom maatte indkomme, med Indvilgelse af samtlige de paa en dertil berammer Skiftesamling mødende Fordringshavere, bestikke Skiftekommissarier til i Stedet for den ordinære Skifteret at forestaa Behandlingen og Opgørelsen af et Konkursbo, der befindes at være af en særegen vidtløftig og indviklet Beskaffenhed. Ligeledes forbeholdes der Regeringen Afgang til at tillægge Landvæsenkommissioner dømmende Myndighed

til at afgøre de ved Inddæmnings- og Ud-
tørrings- Foretagender opstaaende Spørgs-
maal i samme Omfang som hidtil.

Endvidere kan Kongen, dels i Sager,
i hvilke der foreligger Sigtede for Over-
trædelse af den borgerlige Lovgivning og
tillige for Forhold, der vedrøre Sigtedes
Stilling som gejstlig Embedsmand, dels i
Sager, hvorunder Personer, af hvilke nogle
henhøre under militære, andre under borger-
lige Retter, sigtes for Delagtighed i samme
forbryderiske Forhold, bestemme, at Sagen i
sin Helhed skal undersøges og paakendes ved
borgerlig Ret. I saadanne Tilfælde kan
Kongen tilforordne de Retter, til hvilke
Sagens Undersøgelse og Paakendelse hen-
vises, samt de Domstole, hvem Paakendelsen
i Tilfælde af Anke tilkommer, hver tvende
henholdsvis gejstlige eller militære Med-
lemmer som Dommere.

§ 26.

Paa Søn- og Helligdage afholdes ikke
Retsmøder undtagen i paatrængende Til-
fælde. Om Tilfældet er paatrængende, af-
gøres af Retten eller dennes Formand.

I den stille Uge og i Tiden fra 24.
Decbr. til 6. Januar bortfalde de ordentlige
Retsmøder.

§ 27.

De Retsbøger, som føres, autoriseres
ved de af flere Dommere bestaaende Retter
af vedkommende Justitiarius og ved By-
og Herredsretterne af By- eller Herreds-
dommeren.

Retsbøgernes Indretning bestemmes,
indenfor de ved Lov eller Anordning dragne
Grænser, for de af flere Dommere bestaaende
Retter af Justitiarius, for By- og Herreds-
retternes Vedkommende af Landsrettens Ju-
stitiarius.

Kap. II.

Dommere, Retskrivere, Retsbude m. m.

§ 28.

Faste Dommere ved Rigets almindelige
Domstole beskikkes af Kongen.

Kun fuldmyndige, uberygtede, vederlystige Mænd, som have underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen med bedste Karakter, kunne beskikkes.

Foranstaaende Regler gælde ogsaa om de overordentlige Medlemmer af Højesteret.

§ 29.

§ Reglen kunne kun Mænd, der have været Landsdommere i 3 Aar, beskikkes til ordentlige Højesteretsdommere.

Forinden Rogen beskikkes til ordentlig Højesteretsdommer, skal der gives Højesteret Lejlighed til at udtale sig om de paagældende Ansøgere.

§ 30.

Til midlertidig at beklæde et Dommerembede, naar det paa Grund af Embedsledighed eller en fast Dommers Forfald maatte være nødvendigt, meddeler Justitsministeren Bestikelse.

§ paatrængende Tilfælde samt naar den faste Dommers Forfald skønnes at ville blive forvarigt, kan Landsrettens Justitiarius bemyndige til midlertidig at forestaa Dommerembedet ved en By- eller Herredsret. Herom skal Meddelelse straks ske til Justitsministeren, som træffer endelig Bestemmelse.

Den, som beskikkes til midlertidig at beklæde et Dommerembede, maa være i Besiddelse af de samme Egenstaber, som udkræves til at beklæde Embedet som fast Dommer. Dog er det ved By- og Herredsretterne med Hensyn til Eksamensfordringen tilstrækkeligt, at den Paagældende har underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen med Karakteren *laudabilis* eller har opnaaet Karakteren „*Bekvem*“ enten ved den juridiske Fællesprøve eller ved den tidligere juridiske Eksamen for Ustuderede.

§ 31.

Naar det paa Grund af en Dommers Udelukkelse eller Fritagelse formedelst Inhabilitet maatte være nødvendigt, beskikker Justitsministeren eller, ved By- og Herredsretterne, Landsrettens Justitiarius en Sætte-dommer.

Med Hensyn til Sattedommerne finde Reglerne i § 30, 3die Stykke, Ubendelse.

§ 32.

Den Bemyndigelse, som i Henshold til § 20 kan gives til paa Dommerens Ansvar at udføre visse Dommeren ved en By- eller Herredsret paahvilende Embedsforretninger, kan kun meddeles. Mænd, som have de i § 28 angivne Egenstaber; dog er det tilstrækkeligt, at den Paagældende fyldestgør den i § 30 i Slutningen angivne Fordring med Hensyn til juridisk Eksamen.

§ 33.

Forfølgningen af det en Dommer for Overtrædelse af de ham efter Lovene paahvilende Pligter paadragne Strafsansvar, der i alle Tilfælde bliver at bedømme efter Straffeloven, sker under en selvstændig Straffesag; dog kan Straffen, hvis den ej overstiger Bøder, i Tilfælde af Anke eller Nære, paalægges uden særligt Sagsanlæg, efter at der, om fornødent, er givet vedkommende Dommer Lejlighed til mundtligt eller skriftligt at udtale sig om det paagældende Forhold.

Erstatningsansvar maa som hidtil gøres gældende ved Anke, forsaavidt det ikke enten efter Loven om Strafferetsplejen paatendes i Forbindelse med Spørgsmaal om Straf eller indtales, efter at Straffedom er fældet over den Paagældende.

§ 34.

Gør en Dommer sig skyldig i Forsømmelse eller Skodesløshed i Embedsførelse, der dog ikke er af saadan Væbskaffenhed, at den ifølge Lovgivningen paadrager Straf, eller udbiiser han iøvrigt utilbørligt eller usømmeligt Forhold, paahviler det Justitiarius i den Ret, hvoraf han er Medlem, med Hensyn til Landsretternes Justitiarier Højesterets Justitiarius, samt med Hensyn til Kjøbenhavns Stadsrets Justitiarius og Dommere ved By- og Herredsretterne vedkommende Landsrets Justitiarius i Stilhed at give ham fornøden Advarsel.

§ 35.

Viser saadan, efter Omstændighederne gentagen, Udbarsel sig frugtesløs, eller har Dommeren gjort sig skyldig i et Forhold, der maa svække eller gøre ham uværdig til den Afgørelse og Tillid, som Dommerkaldet forudsætter, kan dette drage til Følge efter Omstændighederne Affædigelse uden Pension eller med Pension, beregnet efter Pensionslovens Regler, eller endelig saaledes, at Pensionens Størrelse bliver at bestemme ved særlig Lov. Er der Tale om et efter Straffeloven strafbart Forhold, bliver Sagen af Justitiarius at overgive til vedkommende Overanklager for eventuelt at forfølges som selvstændig Straffesag. I andet Fald, eller naar Dommen i Straffesagen ikke lyder paa Embedsfordrydelse, afgøres Spørgsmaalet ifølge Justitsministerens nærmere Bestemmelse under en af det Offentlige mod Dommeren anlagt Sag. Sagen behandles efter de for Landsretsproceduren for borgerlige Sager i 1ste Instans gældende Regler.

I Overensstemmelse hermed bliver det fremdeles at afgøre, hvorvidt en Dommer bør affædiges paa Grund af vedvarende Mands- eller Vegemsvagthed.

§ 36.

Naar Straffesag er rejst mod en Dommer, eller naar han maa antages at have gjort sig skyldig i saadant utilbørligt Forhold, som omhandles i § 35, saavel som naar han er bleven uvederhæftig eller aandsvag, kan han suspenderes. Afgørelse herom træffes, naar Talen er om en Underrettsdommer, af Landsrettens Justitiarius og to af Rettens Medlemmer, og naar Talen er om en Højesterets- eller Landsretsdommer, af Højesterets Justitiarius og to af Rettens Medlemmer.

§ 37.

Beslutning om Dphor af midlertidig Beskikkelse til at beklæde et Dommerembede (§ 30) eller af Bemyndigelse til at udføre Dommergærning efter § 20, 4de Stykke, kan tages af den Myndighed, der har meddelt den, dog, forsaavidt det er Landsrettens Justitiarius,

med Ret for den Paagældende til at forelægge Spørgsmaalet for Justitsministeren.

§ 38.

Justitssekretærer ved Højesteret, Landsretter og Kjøbenhavns Stadsret bestikkes af Kongen, Fuldmægtige ved de nævnte Retter af Kongen eller af Justitsministeren efter de nærmere Regler, som fastsættes ved Rønningssloven.

Til midlertidig at beklæde et af de nævnte Embeder, naar det paa Grund af Embedsledighed eller Forfald maatte være nødvendigt, meddeler Justitsministeren Bestikkelse. I paatrængende Tilfælde samt naar Forfaldet skønnes at ville blive forvarigt, kan vedkommende Rets Justitiarius give den midlertidige Bemyndigelse. Herom skal Meddelelse straks ske til Justitsministeren, som træffer endelig Bestemmelse.

Til fast eller midlertidig at beklæde de i denne Paragraf nævnte Embeder udkræves, at Vedkommende er en fuldmyndig, uberhyttet og vederhæftig Mand, samt at han har underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen i det Mindste med Karakteren *haud illaudabilis* eller har opnaaet Karakteren „*Betvem*“ ved den juridiske Fællesprøve eller ved den tidligere juridiske Eksamen for Ustuderede.

§ 39.

Naar nogen af de i § 38 nævnte Embedsmænd paa Grund af Inhabilitet er udelukket, bestikker vedkommende Rets Justitiarius i fornødent Fald en Mand, som har de i § 38, 3die Stykke, angivne Egenskaber, til at fungere i Sagen.

§ 40.

For saa vidt Retskriverembedet ikke er forenet med Dommerembedet, fremsættes Klager over Retskriverens Afgørelser inden 6 Maaneder for den Ret, ved hvilken Retskriveren er ansat. Efter at have modtaget Retskriverens Erklæring afgør Retten, for Kjøbenhavns Stadsrets Vedkommende Rets Justitiarius, Sagen ved Kendelse. Mod denne Kendelse kan rejses Kæremaal.

Er Retskriverembedet forenet med Dommerembedet, afgøres deslige Klager ved Ræde.

Med Hensyn til Retskrivers Ansvar til Straf og Erstatning for Overtrædelse af deres Embedspligter finde Reglerne i § 33 tilsvarende Anvendelse.

§ 41.

Ved Højesteret, Landsretterne og Rjøbenhavns Stadsret ansættes Rettens Justitiarius det fastsatte Antal Retsbude. Ved hver By- og Herredsret ansættes vedkommende Dommer et Retsbud.

§ 42.

I hver af de i § 14 ommeldte Retskredse ansættes det fornødne Antal Stævningsmænd.

De ved Landsretterne, Rjøbenhavns Stadsret samt By- og Herredsretterne ansatte Retsbude kunne benyttes som Stævningsmænd for vedkommende Rets Omraade i det Omfang og paa den Maade, som henholdsvis Rettens Justitiarius eller By- eller Herredsdommeren nærmere bestemmer. De Stævningsmænd, som yderligere efter Justitsministerens Bestemmelse behøves, bestilles af vedkommende Justitiarius eller Underrettsdommer. Fortegnelse over Retskredsens Stævningsmænd opslaas paa Tingstederne samt henholdsvis i Landsretternes og Rjøbenhavns Stadsrets Lokaler, og bekendtgøres tillige aarlig og oftere, naar Forandring sker, i de Aviser, som dertil af Justitsministeren bestemmes.

§ 43.

Enhver Stævningsmand afgiver til vedkommende Justitiarius eller Underrettsdommer en edelig Erklæring om, at han med Trofast og Samvittighedsfuldhed vil opfylde de ham efter Lovene om Retsplejen og den ham meddelte Instruks paahvilende Pligter. Dommeren i Retskredsen har at vejlede dem med Hensyn til deres Pligter.

§ 44.

Det underordnede Personale ved Højesterets, Landsretternes og Rjøbenhavns Stadsrets Skriverkontorer ansættes af vedkommende Rets Justitiarius.

Audet Assnit. .

Nævningers Kaldelse.

Kap. III.

Almindelige Bestemmelser.

§ 45.

For hvert Aar, regnet fra 1ste Juni til 31te Maj, vælges et Antal Mænd til til at udføre Nævningehvervet. Blandt disse udtages Nævningerne for det enkelte Ting ved Lodtrækning, og blandt de saaledes Udtagne atter Nævningerne for den enkelte Sag, ligeledes ved Lodtrækning.

Ved Nævningefreds forstaas den Del af en Landsretskreds, som er henlagt til samme Landsretstingsted.

§ 46.

Til Nævning kan med de af §§ 47 og 48 følgende Undtagelser kaldes Enhver, som har Valgret til Folketinget, medmindre han paa Grund af legemlige Mangler eller utilstrækkeligt Kendskab til det danske Sprog er ude af Stand til at fyldestgøre en Nævnings Pligter. Den for Valgretten gældende Betingelse med Hensyn til Boligen bliver her at anvende saaledes, at den Paagældende i det Aar, der gaar forud for Nævningeaarets Begyndelse, skal have haft Bopæl i Nævningefredsen.

§ 47.

Udelukkede fra at være Nævninger ere: Ministre, Departementschefer, Medlemmer af Højesteret samt Dommere i Landsretterne og Underretterne, offentlige Anklagere, Overøvrigheder, Politiets Embeds- og Bestillingsmænd, Folketirkens og de anerkendte Trossamfundes Gejstlige.

§ 48.

Følgende Personer kunne begære sig fritagne for Nævningehvervet:

1) Rigsdagsmænd, medens Rigsdagen er samlet,

2) Told- og Postembedsmænd, faste Brandfolk, saavel som de ved Jernbaner og Telegrafer samt Telefoner ansatte Personer,

3) Apotekere, der drive deres Næring uden Hjælp af en farmaceutisk Kandidat,

4) Løbser,

5) de, som inden Nævningeaarets Begyndelse fylde 65 Aar,

6) de, som paa Grund af deres Selbredstilstand eller Formue- eller Familieforhold ikke uden Fare for deres Velfærd kunne opfylde Nævningeplichten,

7) de, som udelukkende eller væsentligst ernære sig ved deres Hænders Gærning,

8) de, som efter den kommunale Nævningelistes Berigtigelse have fæstet Bopæl i en anden Nævningekreds.

§ 49.

Engen kan kaldes til Nævning, som ikke er optagen paa Grundlisten (§§ 50 ff.) og Nævningekredsens Marsliste (§§ 55 ff.). Efter den førstnævnte Listes endelige Berigtigelse af Kommunalbestyrelsen kan ingen optages paa den uden ifølge Forandring af Kommunalbestyrelsens Kendelse efter Anke.

Grunde, der udelukke fra Nævningehvervet (§§ 46 og 47), men som maatte være blevne upaaagtede eller først ere opstaaede efter Udløbet af lovbestemt Frist, skulle af den paagældende Myndighed tages i Betragtning uden Hensyn til nævnte Frist.

Krav paa Fritagelse for Nævningehvervet af Grunde, som først ere opstaaede efter Udløbet af lovbestemt Frist, er ikke affaaaret.

Kap. IV.

Grundlister.

§ 50.

Kommunalbestyrelserne — i Kjøbenhavn den samlede Kommunalbestyrelse ved et Udvalg af 4 Medlemmer, af hvilke 2 udnævnes af Magistraten og 2 af Borgerrepræsentanterne, saaledes at i Tilfælde af

Stemmelighed Lodtræfning gør Udslaget — udvælge aarlig blandt de Personer, der ere opførte paa Folketingsvalglisten og opfylde de øvrige i §§ 46 og 47 foreskrevne Betingelser, Mænd, der anses for særlig egnede og værdige til Nævningehvervet, nemlig i Kjøbenhavn 1200 og 200 Suppleanter, paa Landet i hver Sogneraadskreds 5 (paa Bornholm dog 6) og 2 Suppleanter, og i Købstæderne samt i Handelspladserne 1 for hvert fulde Antal af 250 Indbyggere og 1 Suppleant for hvert fulde Antal af 500 Indbyggere.

De Landdistrikter, som med Hensyn til Fattig- eller Skolevæsen have kommunal Bestyrelse jølles med en Købstad (Lov om Landkommunernes Styrelse af 6. Juli 1867 § 4, Lov om Købstadkommunernes Styrelse af 26. Maj 1868 § 15), henregnes i den her omtalte Henseende til Købstaden.

§ 51.

Fortegnelse over de ifølge § 50 valgte Mænd (Grundlisten) skal fremlægges til almindeligt Eftersyn i Overensstemmelse med de i Lov 12. Juli 1867 § 12 for Valglisterne til Folketinget foreskrevne Regler.

Indsigelser mod Listen eller Begæringer om Fritagelse for Nævningehvervet skulle fremsættes skriftlig for Kommunalbestyrelsen under Angivelse af Grunden, hvorpaa de støttes, inden 3 Dage fra Udløbet af den Tid, i hvilken Listen ligger fremme.

Indsigelse kan fremsættes af Enhver, som anser sig uden Tøje optagen paa Listen, eller som efter § 48 mener at have Krav paa Fritagelse, saavel som af enhver til Folketinget valgbar Beboer af Kommunen, som formener, at Noget uberettiget er optagen paa Listen.

De fremkomne Indsigelser paakendes af Kommunalbestyrelsen, i Kjøbenhavn af det i § 50 nævnte Udvalg, under Sagttagelse af de i Lov om Valgene til Rigsdagen af 12. Juli 1867 § 14 foreskrevne Regler. Kendelsen kan af den, hvem den gaar imod, indantes til Udvalget for Marslistens Dannelselse. Meddelelse om, at Anke vil finde Sted, skal inden 3 Dage efter Kendelsens Afvisning gøres til Kommunalbestyrelsen.

§ 52.

Den efter Afgørelsen af fremsatte Indsigelser berigtigede Liste underskrives af Kommunalbestyrelsens — i Kjøbenhavn det i § 50 ommeldte Udvalgs — Formand og indsendes af ham inden 1ste April til Formanden for Udvalget til Marslistens Dannelse (§ 55). Saa skal og Afskrift af de Kendelser, mod hvilke Anke, overensstemmende med § 51 i Slutningen, er anmeldt, indsendes med fornødne Oplysninger.

§ 53.

I Tilfælde af Forsømmelse med Listernes Indsendelse skal Formanden for Udvalget til Marslistens Dannelse, i fornødent Fald ved Anvendelse af passende Tvangsbøder, drage Omkostning for, at de savnede Lister uophølgelig indsendes. Findes det, at Listen i nogen Kommune ikke paa Løbbeafslaget Maade er bragt istand, paalægger han, i fornødent Fald under Tvangsbøder, Kommunalbestyrelsen ufortøvet at træffe de i Loven befalede Foranstaltninger, om fornødent med Forkortelse af de løbbeafslagte Friste, og gør Indberetning herom til Justitsministeren, der afgør, om Strafsvar skal gøres gældende. Tvangsbøderne tilfalder Statskassen.

§ 54.

Derksom hidtil upaaagtede eller senere opstaaede Grunde, som udelukke nogen paa Grundlisten opført Person fra Nævningshøret, efter den i § 51 ommeldte Fristes Udløb maatte komme til Kommunalbestyrelsens Kundskab, skal derom ved Indsendelse af Listen eller senere, saa snart det kan, gøres Meddelelse, ledsaget af fornødne Oplysninger, til Formanden for Udvalget for Marslistens Dannelse, saafremt enten Vedtægtskommissionen til denne Liste endnu ikke har fundet Sted, eller den Paagældende ved Vedtægtskommissionen er bleven optaget paa den. Herom skal Kommunalbestyrelsen samtidig underrette den, om hvis Udelukkelse der er Tale.

Kap. V.

Nævningekredsens Marsliste.

§ 55.

Til Afgørelse af, hvilke Næmd der skulle opføres paa Nævningekredsens Marsliste, dannes for 3 Aar ad Gangen i hver Kreds et Udvalg, bestaaende af en af Kongen beskikket Formand, to af Landsrettens Justitarius og to af vedkommende Amtsraad og Købstad-Kommunalbestyrelser valgte Medlemmer.

De nærmere fornødne Regler om de to sidstnævnte Udvalgsmedlemmers Valg fastsættes af Justitsministeren.

Udvalgets Medlemmer ere berettigede til Godtgørelse for Befordring med $1\frac{1}{2}$ Kr. for hver løbende Mil; de Udlæg, som Udførelse af de Udvalgets Formand i de følgende Paragrafer paalagte Forretninger medføre, godtgøres efter Regning.

§ 56.

Formanden for det i § 55 nævnte Udvalg sammentalder Møde af Udvalget paa Nævningekredsens Tingsted, saa betids, at Marslisten kan være affattet inden 1ste Maj. Om Tid og Sted for Mødet, som afholdes offentlig, skal mindst 1 Uge forud Bekendtgørelse indrykkes i de af Justitsministeren bestemte Aviser, med Opfordring til dem, som i Medfør af § 51 i Slutningen agte at paaanke en Kendelse af Kommunalbestyrelsen, samt til de paa Grundlisterne opførte Personer, der maatte mene at have et ved § 48 hjemlet og ikke ved Forsømmelse (§ 49 i Slutningen) affaaaret Krav paa Fritagelse, om senest Dagen før det berammede Møde skriftlig og med Angivelse af Grund at indgive deres Anke eller Begæring til Udvalgets Formand.

§ 57.

Udvalget afgør først de Spørgsmaal vedrørende Optagelsen paa Grundlisten, som ifølge §§ 54 og 56 ere forelagte det, eller som det selv maatte finde Anledning til at rejse ifølge fremkomne, paa bestemte Kendsgæringener støttet Tvivl om, hvorvidt nogen af

de paa Listen opførte Mænd fyldestgør Betingelserne efter §§ 46 og 47 for at kunne være Nævning. Der gives dem, hvem Afgørelsen angaar, og som ere mødte eller have ladet møde, Lejlighed til at udtale sig og til at fremføre medbragte Bevisligheder.

Udvalgets Afgørelser, som paategnes Grundlisten, kunne ikke paaantes.

Naar der ved de Afgørelser, som træffes af Kommunalbestyrelsen eller Udvalget, udfyldes nogen af de valgte, træder den paa Listen først opførte Suppleant i den Udelukkede Sted.

§ 58.

Naar de nævnte Fortegnelser paa den anførte Maade ere berigtigede, bliver af det hele for hver Nævningekreds særligt udpegede Antal Mænd ved Lodtrækning at udtage, for den kjøbenhavnske Kreds 600, for den bornholmske Kreds 120 og for hver af de øvrige Nævningekredse 200. Listen offentliggøres i de dertil ved Anordning bestemte Aviser.

De saaledes udtagne Mænd opføres med deres fulde Navn, Livsstilling og Bopæl efter Bogstavfølge og under Løbenumre paa en særegen Liste, som underskrives af Udvalgets Medlemmer og udgør Nævningekredsens Marskliste.

§ 59.

Viser Nogen Forsømmelse i Udførelsen af de ham efter Kap. III—V paahvilende Forretninger, bliver han, forsaavidt ikke højere Straf er forskyldt efter Lovgivningens almindelige Bestemmelser, at anse med Bøder fra 20—400 Kr., der tilfalde Statskassen.

Kap. VI.

Nævninger for det enkelte Ting.

§ 60.

Mindst en Uge før hvert Ting, paa hvilket Nævningesager skulle paafendes, afholder det i § 55 nævnte Udvalg et offentligt Møde paa Tingstedet, for ved Lodtrækning

at udtage Nævninger for det, forestaaende Ting. Mødets Tid og Sted lader Formanden mindst en Uge forud bekendtgøre i de af Justitsministeren bestemte Tidender med Opfordring til de paa Marslisten opførte Personer, som mene at have et ved § 48 hjemlet og ikke ved Forsømmelse afftaaret Krav paa Fritagelse, om senest Dagen før det berammede Møde skriftlig med Angivelse af Grund at indgive deres Begæring til Udvalgets Formand.

Denne lader før Mødet de Navne, som findes paa Marslisten, og som ikke ifølge Afgørelser, truffene i Anledning af tidligere Ting i Nævningeaaret, eller i Medfør af Reglen i § 73 maatte være udgaaede, affrive paa Sedler med deres paa Marslisten opførte Løbenumre.

§ 61.

Paa Mødet afgør Udvalget først de mulige fremkomne Spørgsmaal om Fritagelser eller om Udsettelse af Marslisten. Med Hensyn til disse Afgørelser gælde Reglerne i § 57.

§ 62.

De Sedler, som ikke ifølge de i forrige Paragraf omtalte Afgørelser maatte blive at lægge til Side, sammenholdes derefter med Marslisten og eftertælles, hvorefter der skrives til Lodtrækning af 30 Hovednævninger og 10 Hjælpenævninger for det forestaaende Ting.

Til den Ende blive først de Sedler, der indeholde Navne paa Personer, som bo paa det Sted, hvor Retten skal holdes, eller i Nærheden af det, lagte i en Urne, og blandt dem 10 Sedler udtrukne af Formanden, en for en. Ethvert udtrukket Navn oplæses straks og optegnes paa en Liste. Derefter lægges ogsaa de andre Sedler i Urnen, og 30 Sedler udtages af Formanden, en for en; ethvert udtrukket Navn oplæses straks og optegnes paa en anden Liste. De udtrukne Numre forsynes med Løbenumre efter den Orden, i hvilken de udtrækkes.

Den sidste Liste er Tingets Hovedliste, den første Hjælpe-listen. Begge Listes under- skrives af Udbalgets Formand. De nævnte Listes gælde for hele det forestaaende Ting, om dette endog maatte fortsættes udover den 31te Maj.

§ 63.

Ved Lodtrækningen til Hjælpe-listen blive de Personer, som have været opførte paa Hjælpe-listen ved tidligere Ting i Ræbningeaaret, men ikke have været indkaldte, ikke medtagne, forsaavidt der foruden dem paa Marslisten findes opført et tilstrækkeligt Antal saadanne Personer, som komme i Betragtning til Hjælpe-listen.

§ 64.

Genparter af Hovedlisten og Hjælpe-listen skulle mindst en Uge før Tingets Begyndelse tilstilles Landsretten og Overanklagerne. Tilsvarende Genparter tilstilles ved Foranstaltning af Formanden for det forestaaende Ting, mindst 6 Dage før Tinget eller Dagen, til hvilken Indstævning er sket, mulige private Sagsogere samt hver af de Tiltalte og deres Forsvarere. Finder Indstævning med kortere Varjel Sted, afsortes denne Frist saaledes, at den bliver en Dag kortere end Varjlet. Til de Tiltalte sker Meddelelsen paa den i Lov om Strafferetsplejen §§ 81 ff. foreskrevne Maade.

§ 65.

Udbalgets Formand drager Omsorg for, at de paa Hovedlisten opførte Personer paa den i Lov om Strafferetsplejen §§ 81 ff. foreskrevne Maade indkaldes med en Uges Varjel til at give Møde i Retten ved en Tilfigelse, som angiver Tid og Sted for Rettens Holdelse og indeholder Paamindelse om Pligten til betimelig Angivelse af mulige Fritagelsesgrunde eller Forfald samt om Følgerne af Forsømmelse i denne Henseende og af Udeblivelse uden lovligt Forfald.

Paa lignende Maade gives der de paa Hjælpe-listen opførte Personer Tilfigelse

om, at de under det foreftaaende Ting
 ſhulle holde ſig beredte til efter Indfaldſe
 at møde til Udøvelſe af Nævningehvervet.

§ 66.

Hvis nogen af de tilſagte Hoved- eller
 Hjælpenævninger mener at have noget ikke
 ved Forfømmelſe afftaaret Krav paa Fri-
 tagelſe eller at have lobligt Forfald, bør
 han ved Tilfigelſens Forkyndelſe eller ſaa
 ſnart, ſom det bliver ham muligt, opgibe
 ſaadant enten for Stævningsmanden, der
 paategner Tilfigelſen Bemærkning herom,
 eller ſkriftligt til Udvalgets Formand, ſamt
 meddele de Oplyſninger i ſaa Henſeende,
 ſom ſtaa til hans Raadighed.

Forfømmelſe af betimelig Anmeldelſe
 af Fritagelſesgrunde medfører deres For-
 tabelſe.

§ 67.

Finder Udvalgets Formand efter de
 foreliggende Oplyſninger, at en fremsat
 Begæring om Fritagelſe bør tages til
 Følge, eller at et opgivet Forfald er gyl-
 digt, eller at det ved de i § 54 nævnte
 Meddelelſer er oplyst, at Grunde ere for-
 haanden, ſom udelukke nogen af de udtrukne
 Hoved- eller Hjælpenævninger fra Næv-
 ningehvervet, foretager han i et offentligt,
 Dagen forud bekendtgjort Møde paa lignende
 Maade, ſom i §§ 60—63 foreſkrevet, ny
 Lodtrækning til Fuldstændiggørelſe henholds-
 viſ af Hovedliſten og Hjælpeſten.

Med Henſyn til de ved denne Lod-
 trækning udtrukne Nævninger iagttages
 Reglerne i §§ 64 og 65 ſnareſt muligt;
 de der ommeldte Friſter forkortes ſaa meget,
 ſom Omſtændighederne gøre nødvendigt.

Finder Udvalgets Formand ikke til-
 ſtrækkelig Grund til at tage Henſyn til
 fremsatte Begæringer om Fritagelſe eller
 opgivne Forfald, lader han Meddelelſe
 derom forkynde for Paagældende paa den
 i § 65 beſtemte Maade med Betydning om,
 at Spørgsmaalet kan indbringes til Af-
 gørelſe af Retten ved Tingets Begyndelſe.

De af Formanden i Henhold til denne
 Paragrafs første Stykke trafne Afgørelſer om

Fritagelse og Udelukkelse have kun Gyldighed for det forestaaende Ting.

§ 68.

Dagen før Tingets Begyndelse blive Marslisten, den endelige Hovedliste og Hjælpe- og Tilføjelsesliste for Tinget og de paategnede Tilføjelser til Hoved- og Hjælpenævningerne at tilstille Rettens Formand. Fremdeles skal Udvalgets Formand til samme Tid eller senere snarest muligt tilstille Rettens Formand de Meddelelser, som efter § 54 maatte komme ham ihænde om tidligere upaaagtede eller senere opstaaede Grunde, som udelukke nogen af de paa Tingets Rister opførte Personer fra Nævningehvervet.

§ 69.

Enhver Nævning, som udebliver efter behørig Indkaldelse, uden at lovligt Forfald oplyses, eller som, efter at være mødt, uden Orlov eller oplyst lovligt Forfald unddrager sig Opfyldelsen af de ham som Nævning paahvilende Pligter, ifalder en Bøde til Statskassen, første Gang fra 40 til 400 Kr., og i Gentagelsestilfælde fra 100 til 1000 Kr.

Spørgsmaal om Nævnings Ansvar efter denne Paragraf afgøres af Retten uden Nævninger.

Den affagte Kendelse forkyndes snarest muligt for den paagældende Nævning. Denne har i 8 Dage fra Kendelsens Forkyndelses Afgang til at fremkomme med Oplysninger for Retten om, at behørig Indkaldelse ej har fundet Sted, eller at han har haft lovligt Forfald. Findes disse fyldestgørende, ophæver Retten sin Kendelse. De omhandlede Kendelser kunne ikke gøres til Genstand for Anke eller Rære.

§ 70.

Har en udebleven Nævning, for hvis Vedkommende lovligt Forfald er oplyst, ikke oplyst den ham efter § 66 paahvilende Pligt til betimelig Anmeldelse og Meddelelse af Oplysninger, eller møder en Nævning for sent, men inden Lodtrækning

af Nævninger til nogen Sag er begyndt den paagældende Dag, kan Retten ved Kendelse idømme ham en Bøde af indtil 20 Kr. Denne Kendelse kan ikke omgøres af Retten, ej heller paaantes eller paakæres.

§ 71.

Retten's Formand kan meddele en Nævning Orlov under Samlingen for en bestemt Tid.

§ 72.

Viser det sig under Tinget, at det til Lodtrækningen af Nævninger til en Sag fornødne Antal (Lov om Strafferetsplejen § 261) ikke kan staffles tilveje ved Indkaldelse af de tilfagte Hjælpenævninger, foranstalter Retten's Formand Tallet udfyldt ved Lodtrækning blandt de paa Marslisten opførte Personer, som ere bosatte paa eller nærved det Sted, hvor Retten holdes. Herved bliver Reglen i § 63 at iagttage. De udtrukne Navne tilføres Hjælpe listen og meddeles straks Overanklageren, den eller de Tiltalte og deres bestillede Forsvarere, hvorhos de Paagældende straks indkaldes efter Reglerne i § 65 med Aftens Varjel.

§ 73.

Ved Tingets Slutning lader Retten's Formand Navnene paa de Nævninger, der efter Indkaldelse have givet behørigt Møde paa Tinget, og ikke her efter Begæring paa Grund af en midlertidig Forhindring ere blevne fritagne for at gøre Tjeneste i Henshold til § 48 Nr. 6, udstrøge paa Marslisten. Tillige meddeles der de ovenmeldte Nævninger paa Forlangende uden Betaling Vidnesbyrd af Retten's Skriver om, at de have givet behørigt Møde under Tinget.

§ 74.

Der tilkommer Nævninger 3 Kr. for hver Dag, de i Anledning af Nævningehvervet holdes borte fra Hjemmet, og endvidere, naar de give Møde over $\frac{1}{4}$ Mil fra den By, hvori de bo, eller, naar de bo paa Landet, fra deres Hjem, Godtgørelse for Be-

fordring frem og tilbage med 1½ Kr. for hver løbende Mil.

§ 75.

Nærsliften samt Tingets Hovedliste og Hjælpe-liste tilbage-sendes efter Tingets Slutning til Formanden for Udvalget til Nærsliftens Dannelse.

Tredje Afsnit.

Anklagemyndigheden.

Kap. VII.

§ 76.

De offentlige Anklagere ere Rigsanklageren, Overanklagerne samt de til disses Bistand bestfittede Mænd.

§ 77.

Rigsanklageren bestiftes af Kongen. Til midlertidig at fungere som Rigsanklager i Tilfælde af Embedsledighed eller Forsald kan Justitsministeren meddele Bestiftelse.

Rigsanklageren virker ved Højesteret og fører Tilsynet med de offentlige Anklagere efter de nærmere Regler i Lovene om Retssplejen.

Rigsanklageren har Embedskontor i Kjøbenhavn.

§ 78.

Til Bistand ved Udførelsen af Rigsanklagerens Hverv bestifter Kongen en Overanklager.

Justitsministeren kan efter Forhandling med Rigsanklageren give ogsaa Andre Bemyndigelse til at optræde i en enkelt Sag for Højesteret i Rigsanklagerens Sted.

§ 79.

For den fjællandske Landsretskreds bestifter Kongen 3, og for den jydsk-sjænske

ligeledes 3 Overanklagere. Til midlertidig at fungere som Overanklager i Tilfælde af Embedsledighed eller Forsald kan Justitsministeren meddele Bestikkelse.

Overanklagerne virke ved Landsretterne og Underretterne efter de derom i Lovene om Retssplejen givne Regler.

Fordelingen af Forretningerne mellem Overanklagerne ved hver af Landsretterne saavel som Stedet for deres Embedskontor bestemmes af Justitsministeren.

Bemyndigelse til i en enkelt Sag at optræde for Landsretten i Stedet for eller sammen med Overanklageren kan efter Forhandling med denne gives af Justitsministeren.

§ 80.

Justitsministeren beffikker de fornødne Medhjælpere for Overanklagerne.

Rigsanklageren beffikker efter Forslag af Overanklageren Anklagere ved Underretterne, een eller efter Omstændighederne flere ved hver Underretskreds, til efter Paalæg af Overanklageren at udføre Tiltale for Underretten. Saadan Bestikkelse kan meddeles een og samme Mand for flere Underretskredse.

Bemyndigelse til i en enkelt Sag at udføre en Sag for Underretten kan efter Forhandling med Overanklageren gives af Rigsanklageren.

§ 81.

Kun uberygtede, vederhæftige Mænd kunne beffikkes til eller handle som offentlige Anklagere.

Den, der beffikkes til Rigsanklager eller Overanklager, eller som bemyndiges til at optræde for Højesteret eller Landsretten i en enkelt Sag, skal fyldestgøre de Betingelser, der ifølge § 93 udkræves for at blive Højesteretsagsfører.

Den, der beffikkes til Medhjælper for en Overanklager eller til Anklager ved Underretten eller bemyndiges til i en enkelt Sag at udføre en Tiltale for Underretten, skal fyldestgøre de Betingelser, som ifølge § 95 udkræves for at blive Sagsfører ved Underretterne.

§ 82.

Udøvelse af Sagførervirksomhed er uforenelig med Stillingen som Rigsanklager eller Overanklager. Dog skal den Anklager, der har Bestikkelse som Sagfører, med sine Foresattes Tilladelse kunne overtage Udførelsen af enkelte borgerlige Retsfager.

Virksomhed som Sagfører udelukker ikke fra Bestikkelse som Anklager ved Underretten, ej heller fra Bemyndigelse til ellers at optræde som Anklager i en enkelt Sag.

§ 83.

De offentlige Anklagere ere Justitsministeren underordnede og staa med Hensyn til deres Hvervs Udførelse under dennes Tilsyn.

§ 84.

Anklagere ved Underretterne samt de Mænd, der bemyndiges til at optræde som Anklagere i en enkelt Sag, erholde vederlag af det Offentlige for den enkelte Sag. Retten fastsætter i Dommen eller, hvis Sagen afsluttes uden Dom, ved Kendelse vederlaget efter Arbejdets Betydning og Omfang.

Fjerde Afsnit.

Politimyndigheden.

Kap. VIII.

§ 85.

Med Hensyn til Politiets Ordning og Virksomhed i Kjøbenhavn forbliver det indtil videre ved de nugældende Bestemmelser. Embedet som Vicepolitidirektør i Kjøbenhavn opretholdes.

§ 86.

I øvrigt deles Riget i Politikreds, der hver for sig forestaaes af en Politimester.

Enhver Underretskreds udenfor Kjøbenhavn udgør een Politikreds, naar ikke andet særlig er bestemt.

Politimestrene, der bestikkes af Kongen,

maa fyldestgøre de i § 28, 2det Stykke, jfr. dog § 30, sidste Punktum, angivne Forbringer.

§ 87.

Politiets Virksomhed omfatter dels udenfor Retsplejen Omsorg for offentlig Orden og Vel samt Lovens Haandhævelse overensstemmende med de gældende Love og Vedtægter, dels Virksomhed i Retsplejen efter Lovene om denne, herunder særlig Efterforskning og Forfølgning af Forbrydelser samt Bestyrelse af Arresthusene.

Andre Forretninger end de foran nævnte, som efter den hidtil gældende Ret have været henlagte til Herredsfogden, Virkedommeren eller Byfogden, og som ikke ifølge Reglerne i denne Lovs 1ste Afsnit gaa over til Retterne, varetages indtil videre af Politimesteren, dog at udenfor Kjøbenhavn den Dørligheden efter D. L. 3—16—3 tilkommende Afgørelsesret gaar over til vedkommende Amtmand.

I de Kommuner, i hvis Bestyrelse Underdørligheden paa Landet efter de hidtil gældende Regler indtræder som Formand med samme Stilling som Borgmesteren i Købstæderne, bestikkes Formanden for Fremtiden af Kongen, indtil anderledes bestemmes ved Lov.

§ 88.

Den eller de af Politimesteren antagne Fuldmægtige kan der af Amtmanden meddeles Autorisation til paa Politimesterens Ansvar at udføre dennes Forretninger. For at kunne autoriseres som saadan udtræves, at den Paagældende fyldestgør de i § 86, 3die Stykke, stillede Betingelser.

§ 89.

I enhver Politikreds udenfor Kjøbenhavn ansættes det fornødne Antal Politibetjente, idet der for hver Købstadkommune og Handelsplads i Kredsen med indtil 3000 Indbyggere beregnes 2 Politibetjente og for Købstæder og Handelspladser med et større Indbyggertal desuden 1 for hver over-

styhende 1500 Indbyggere, dog ikke mere end 8 i alt, samt for Landet 1 bereden Politibetjent for hver 5000 Indbyggere, saaledes at et overstyhende Antal regnes for fulde 5000, naar det overstiger Halvdelen. — En Forøgelse af det fastsatte Antal Politibetjente kan med Justitsministerens Samtykke finde Sted, naar vedkommende Råd eller Amtsråd bevilger de dertil fornødne Midler.

Politibetjentene, der skulle have Indfødsret og være vederhæftige Mænd af upletet Kygte, ansættes paa 3 Maanedes Opsigelse. De antages og affædiges af Amtmanden efter Politimestrens Indstilling.

Sognefogderne og lignende Bestillingsmænd bistaa Politiet efter de gældende Regler. Det særegne Rystpoliti bortfalder.

§ 90.

I enhver Politikreds skal der være Station, med Vagstue, Kontor og Opholdssted for Anholdte, paa det Sted, hvor Tingstedet eller, hvis der er flere Tingsteder indenfor Politikredsens Omraade, Hovedtingstedet i Kredsen er. Her skal ogsaa Politimesteren have Bolig.

§ 91.

Politimyndighederne ere Justitsministeren underordnede og staa under hans øverste Tilsyn.

Politiet udenfor Kjøbenhavns Politikreds staaer i sin Virksomhed for Efterforskning og Forsølgning af de Forbrydelser, som høre under Overanklagerens Birketreds, under dennes Øvertilsyn. Med Hensyn til sin øvrige Virksomhed staaer Politiet udenfor Kjøbenhavns Politikreds under Amtmandens Øvertilsyn.

Femte Afsnit.

Sagsførere.

Kap. IX.

Sagsføreres Bestikkelse og Afgang til at benytte Fuldmægtig m.m.

§ 92.

Sagsførere bestikkes af Justitsministeriet. Bestikkelse meddeles paa Begæring Enhver (Mand eller Kvinde), som har Indfødsret, har opnaaet 25 Aars Alderen, ikke er ude af Raadighed over sit Bo, ifølge paalidelige Vidnesbyrd har ført en retsstaffen Vandel og derhos opfylder de i de efterfølgende Paragrafer for de enkelte Stillinger foreskrevne Betingelser.

§ 93.

For at blive Højesteretsagsfører udfordres, at den Paagældende har bestaaet den fuldstændige juridiske Eksamen med Karakteren laudabilis, samt at han enten i 3 Aar har været i Virksomhed som Sagsfører ved Landsret eller Overanklager eller i lige Tid været i Virksomhed som Universitetslærer i Lovkyndighed eller Dommer, uden mod eget Dufte at være fjernet fra disse Stillinger paa en saadan Maade, at den almindelige Pensioneret er gaaet tabt eller indskrænket, og endelig at han har bestaaet den nedenfor i § 96 omhandlede Prøve.

§ 94.

For at blive Sagsfører ved Landsret udfordres, at den Paagældende har bestaaet den fuldstændige juridiske Eksamen, i det mindste med Karakteren haud illaudabilis, samt at han enten i 3 Aar har været i Virksomhed som Sagsfører ved Underret

eller som Anklager ved Underret eller i 5 Aar — hvoraf mindst 2 Aar hos samme Principal — stadig har som autoriseret Fuldmægtig hos en Højesterets- eller Landsrets- sagsfører eller som Medhjælper hos en Overanklager deltaget i Behandlingen af Rets- sager. Endvidere skal han have aflagt den i § 96 omhandlede Prøve.

§ 95.

For at blive Sagsfører ved Underret udfordres, at den Paagældende har underkafstet sig den fuldstændige juridiske Eksamen, i det mindste med Karakteren *laudabilis*, eller har opnaaet Karakteren „Befvem“ enten ved den juridiske Fællesprøve eller ved den tidligere juridiske Eksamen for Ustuderede, samt at han enten i 5 Aar — hvoraf mindst 2 Aar hos samme Principal — stadig har som autoriseret Fuldmægtig hos en Sagsfører deltaget i dennes Forretninger, derunder Behandlingen af Retsager, eller ogsaa, at han i lige Tid har været Retsfrivder eller Politimester eller stadig har været i Virksomhed som Fuldmægtig under en Ret eller som autoriseret Fuldmægtig hos en Dommer eller Politimester, saaledes at han i mindst 2 Aar har gjort Tjeneste hos samme Embedsmand eller ved samme Embede.

Den, der er i Besiddelse af de Egen- skaber, som udfordres for en højere Art af Sagsførervirksomhed, er altid berettiget til at stedes til en ringere Art af Sagsførervirksomhed.

§ 96.

Sagsførerprøverne for Højesteret og Landsretterne bestaa i, at den Paagældende henholdsvis for Højesteret eller en Landsret udfører 3 med mundtlig Domsforhandling sluttende Sager, som han selv skal forstafte sig, og af hvilke mindst 2 ere civile, deraf i alt Fald den ene for Sagsøgeren. Prøven er bestaaet, naar hans Udførelse af disse Sager af vedkommende Domstol kendes for- svarlig.

Saaedan Prøve kan Ingen underkafte sig oftere end 2 Gange, og Ingen erholder Ud-

gang til Prøven, forinden han har fremlagt Justitsministeriets Tilfendegivelse om, at han efter bestaaet Prøve vil kunne erholde Bestikkelse henholdsvis som Højesterets- eller Landsrettsagsfører.

§ 97.

For Bestiktelserne som Højesteretsagsfører, Landsrettsagsfører og Underrettsagsfører erlægges Afgifter henholdsvis af 200, 120 og 60 Kr. — Afgifterne tilfalde Statskassen.

Forinden Bestikkelsen udleveres til Vedkommende, har han at underskrive en edelig Forsikring om, at han med Flid og Trofasthed vil udføre de Sager, der betroes ham, og at han i det Hele vil samvittighedsfuldt opfylde sine Pligter som Sagsfører.

§ 98.

Udøvelsen af Sagsførervirksomhed kan ikke forenes med noget Dommer- eller Rets- skriver-Embede, noget Embede som Rigs- anklager eller Overanklager, nogen Dvirg- hedspost eller Ansættelse i Politiets Tjeneste, ej heller med noget Tjenesteforhold hos en Amtmand, Dommer, Politimester eller Rets- skriver. Hvorvidt for øvrigt nogen offentlig Embeds- eller Bestillingsmand tillige kan udøve Sagsførervirksomhed, bestemmes af Kongen.

Er der en Sagsfører, som befinder sig i nogen af de Stillinger, med hvilke Ud- øvelse af Sagsførervirksomhed i Almindelighed er uforenelig, i et enkelt Tilfælde at over- tage Udførelsen af en Rets sag, skal dette dog ikke være ham forment, naar han dertil erholder sine Foresattes Tilladelse.

§ 99.

Den, der bestikkes som Højesterets- eller Landsrettsagsfører, er, saa længe han vil benytte Bestikkelsen, forpligtet til at have Kontor i eller ved den Stad, hvor hen- holdsvis Højesteret eller en Landsret har sit Sæde. Underrettsagsførerne ere forpligtede til, inden Bestikkelsen udleveres dem, at an- melde for Justitsministeriet, i hvilken Under-

retskreds de ville have Kontor. Ingen Sagfører maa have Kontor i flere Underretskredse. Højesteretsfagførere og Landsretsfagførere, som ikke have Kontor i eller ved den Stad, hvor henholdsvis Højesteret eller en Landsret har Sæde, blive, saa længe de beholde Kontor udenfor de sidstnævnte Steder, at betragte som Underretsfagførere; dog skulle Landsretsfagførere, som have Kontor i en Underretskreds, i hvilken Landsretten holder regelmæssigt Ting udenfor sit Sæde, være berettigede til at møde for Landsretten i Sager, i hvilke Domsforhandling foregaar paa nævnte Tingsted. Enhver Sagfører, som flytter sit Kontor til en anden Retskreds, skal inden 14 Dage efter Flytningen anmelden denne for Justitsministeriet.

§ 100.

Højesteretsfagførerne ere berettigede til at give Møde for alle Landets Domstole, Landsretsfagførerne for begge Landsretter og alle Underretter, Underretsfagførerne for enhver Underret udenfor Kjøbenhavn.

Ingen Sagfører kan give Møde eller lade møde for en af en enkelt Dommer beflødt Ret, i hvilken Dommeren er befløgtet eller befvogret med ham i anden Grad af Sidelinien eller nærmere.

§ 101.

Under mundtlig Forhandling i Domsager, er det ikke Sagførere tilladt at give Møde ved en Anden, medmindre denne er en til Møde for vedkommende Domstol berettiget Sagfører. Dog skal det være Sagførere tilladt ved enhver uberygtet Person at fremsætte og begrunde Begæring om Sagens Udsættelse paa Grund af Forhold, hvorved Sagføreren selv hindres i at give Møde.

§ 102.

Udenfor mundtlig Forhandling i Domsager er det Sagførere tilladt uden særlig Angivelse af Grund at lade møde for sig ved deres autoriserede Fuldmægtige.

Med Angivelse og i fornødent Fald Bevisliggørelse af lovligt Forsald kunne Sagførere under de i denne Paragraf omhandlede Rettergangsforetagender give Møde ved enhver uberhygtet myndig Mandsperson.

§ 103.

Enhver Sagfører er berettiget til at have en autoriseret Fuldmægtig, der skal være en uberhygtet Person, som har underkastet sig den juridiske Fællesprøve eller den tidligere juridiske Eksamen for Ustuderede. Autorisationen meddeles for Fuldmægtige hos Højesteretsfagførere af Højesterets Justitiarius og hos Landsretsfagførere samt de Underretsfagførere, der have Kontor i Kjøbenhavn, af Justitiarius i vedkommende Landsret, for Fuldmægtige hos andre Underretsfagførere af Dommeren i den Retskreds, i hvilken vedkommende Sagfører har Kontor. De autoriserede Fuldmægtige skulle, saa længe de ville benytte Fuldmagten, have Bopæl i eller ved den Stad eller i den Retskreds, hvor deres Principal har Kontor.

§ 104.

Udtrykkene „Højesteretsfagfører“ og „Sagfører ved Underretterne“ („Underretsfagfører“) i §§ 94, 99, 100 og 103 skal forståas som indbefattende de i Henshold til den hidtilværende Lovgivning beskiftede Sagførere af de tilsvarende Klasser. De i Henshold til den hidtilværende Lovgivning beskiftede Overretsprokuratorer og Overretsfagførere skulle i Henseende til Møderet (§ 100) saavel som i øvrigt ved Anvendelsen af de foranstaaende Bestemmelser være ligestillede med Landsretsfagførere.

Sagførere, som forinden denne Lovs Ikrafttræden have været antagne til at udføre offentlige og beneficerede Sager, beholde dette Hverv, for Straffesagers Vedkommende dog kun som Forvarere, saa længe ikke Justitsministeren efter paagældende Reters Indstilling anser dem for uskiftede dertil. Efter paagældende Reters Indstilling kan Justitsministeren, efterhaanden som der findes Anledning dertil, antage andre Sagførere til at deltage i nævnte Hverv.

Kap. X.

Sagføreres Rettigheder og Pligter.

§ 105.

Sagførerne ere paa den Maade og med de Begrænsninger, som i Rettergangslovene bestemmes, eneberettigede til at udføre Retsfager for Andre. En Bemyndigelse til i eget Navn at indtale en Fordring eller anden Rettighed („Mandatarfuldmagt“) kan ikke give den, hvem Bemyndigelsen er givet, Ret til selv at møde i Sagen, naar han ikke er en til Møde ved den paagældende Domstol berettiget Sagfører.

Indgreb i Sagførernes Eneret, derunder indbefattet, at Nogen uberettiget offentlig betegner sig som Sagfører, anses med Bøder fra 50 til 200 Kr., hvilken Straf, naar Forfeelsen er sket gennem Proformarets-handler, ved hvilke det er givet Udseende af, at Vedkommende optræder som Transport-haver, kan stige til 500 Kr. Overenskomster om, at Transportgiveren skal betale Bøden, ere ugyldige, og det i Tilfælde af saadant Proformaværk tilfagte Vederlag for Udførelse af Sager kan ikke søges betalt, samt kan, hvis det er erlagt, søges tilbage.

§ 106.

Ingen Sagfører er, bortset fra de Tilfælde, hvor han hertil kan beordres, pligtig at paatage sig Udførelsen af en Retsfag.

§ 107.

Sagførere ere pligtige med Flid og Trofasthed at udføre de dem betroede Forretninger. De ere pligtige at fremme de dem betroede Retsfager med den Hurtighed, som Tilfældets Beskaffenhed tillader. De maa som en Følge heraf ikke forhale Sagerne ved unødvendige Udsættelser, grundløse Formalitetsindsigelser eller andre Udflugter. De ere pligtige at vise Retten Hensynsfuldhed og Agtelse. De skulle afholde sig fra usømmelig Tale og Skrivemaade for Retten og efterkomme de Paalæg, som særlig gives dem af Retten i Medfør af Rettergangslovene.

§ 108.

Skvad enten Overenskomst om Bederlag er sluttet i Forvejen eller ikke, maa ingen Sagfører kræde højere Betaling, end der skønnes billigt, for den Bistand og Tjeneste, han i saadan Egenkab yder, være sig i Udspørelsen af Retssager eller ved Meddelelsen af Raad og Vejledning i andre juridiske Anliggender.

Forøvrigt er det ikke forbudt at betinge sig højere Betaling for det Tilfælde, at Sagen vindes, end for det Tilfælde, at den i det Hele eller for en Del tabes, ligesaa lidt som det er forbudt at betinge sig en vis Andel i Sagens Genstand, naar dog det Bederlag, som saaledes tilflyder Sagføreren, ikke i det Hele skønnes at være ubilligt.

§ 109.

Sagførere, som overtræde de i nærværende Lov givne Forskrifter eller iøvrigt forse sig i deres Virksomhed som Sagførere, anses med de i Straffelovens § 144 omhandlede Straffe.

§ 110.

Naar den Straf, som skal paalægges en Sagfører, ikke er højere end Bøder, og ingen særlig Bewisførelse udfordres for at oplyse det strafbare Forhold, kan Straffen paalægges under den Sag, med Hensyn til hvilken Forseelsen er begaaet, enten ved en særskilt Kendelse eller ved den endelige Dom.

Kap. XI.**Ophor af Retten til Sagførervirksomhed.**

§ 111.

Den Sagfører, som ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening værdiløse Handling, skal ved samme Dom fratages Retten til at udøve Sagførervirksomhed.

Har en Sagfører gjort sig skyldig i det Straffelovens § 253 omhandlede Forhold, bliver, selv om isøvrigt andet Strafanvar mod ham i Medfør af § 254 maatte bortfalde, Retten til Sagførervirksomhed ved Dom at fratagende ham under den mod ham anlagte Straffesag, eller, hvis en saadan ikke maatte være anlagt, da under en særlig i dette Øjemed ifølge Justitsministerens Bestemmelse mod ham rejst Straffesag.

Naar Dom til Fortabelse af Ret til Sagførervirksomhed er overgaaet en Sagfører, kan han ikke, selv om han paaanfer saadan Dom, fortsætte sin Virksomhed, indtil endelig Dom i Sagen er falden.

§ 112.

Kommer en Sagfører under Konkurs har Justitsministeren at fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed, der først kan generhverbes, naar han fremstaffer Erklæring fra samtlige de i Konkursboet anmeldte Kreditorer om, at han har fyldestgjort dem for deres Krav. Bliver en Sagfører umyndiggjort, har Justitsministeren ligeledes at fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed, saa længe Umyndiggørelsen vedvarer.

Sjette Afsnit.

Lovens Træden i Kraft, Overgangsbestemmelser.

Kap. XII.

§ 113.

Denne Lov træder i Kraft 2 Aar fra den Dag at regne, da det Nummer af Lovtidenden udgaar, hvori den kundgøres.

De i §§ 12, 22 og 23 ommeldte Anordninger og Befendtgørelser udgaa i betimelig Tid før det Tidspunkt, da Loven efter foranstaaende Bestemmelse træder i Kraft. Fremdeles bliver der før det nævnte Tidspunkt at drage Omjorg for Affattelsen af de i Kap. IV og V omtalte Lister.

Loven gælder ikke for Færøerne; den sjællandske Landsret er Oberret for Færøerne.

§ 114.

De Spørgsmaal, som opstaa ved Sammenlægning eller Deling af hidtilværende Underretskredsje med Hensyn til Bidrag til Arresthuses Opførelse eller Vedligeholdelse og andre for en Retskreds fælles Anliggender afgøres af Justitsministeren i Forening med Indenrigsministeren efter Forhandling med vedkommende kommunale Myndigheder.

§ 115.

Naar flere hidtilværende Underretskredsje sammenlægges, gaa deres Skøde- og Panteprotokoller over til Hovedtingstedet for at afbenyttes for hele Retskredsen. Deles en hidtilværende Underretskreds, blive de fornødne Afskrifter af Skøde- og Pantebøgerne at udfærdige og Betalingen herfor at udrede af Statskassen.

§ 116.

Sager og Anliggender, som paa den Tid, da nærværende Lov træder i Kraft, svæbe for Retten, gaa over fra de hidtil bestaaende Retter til de nye efter følgende Regler:

- 1) Sager og Anliggender, som svæbe ved en Ret i første Instans, gaa efter Bestaaffenheden af de Regler, der finde Anvendelse paa den fortsatte Behandling, over enten til den Landsret eller den Underret, under hvilken den paagældende Retskreds henlægges. Finder en Deling Sted af en hidtilværende Underretskreds, sker Overgangen i alle Tilfælde, hvor Værnetinget beror paa stedlige Hensyn, til den Ret, under hvilken den paagældende Del af Retskredsen henlægges, i andre Tilfælde til den Ret, under hvilken den større Del af Retskredsen er henlagt;
- 2) Sager, som svæbe ved Landsoverretten i Kjøbenhavn eller i Viborg, gaa over henholdsvis til den sjællandske Landsret eller den jydsk-sjyenske Landsret.

§ 117.

De nuværende Dommere og andre Embedsmænd ved Landsøver- samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn, Kriminal- og Politiretten samt Sø- og Handelsretten sammesteds og Landsøverretten i Viborg ere pligtige at modtage Bestikkelse ved de nye Landsretter og Kjøbenhavns Stadsret, og de nuværende Underdommere og Underretsskrivere at modtage Bestikkelse ved de nye Underretter, dog uden Formindsfelse i deres hidtil hafte Embedsindtægter og saaledes, at den Embedstid, der med Hensyn til Beregning af Alderstillæg har været lagt til Grund for Udregningen af Embedslønningen i den Stilling, de hidtil have beklædt, ogsaa kommer dem til Gode i de nye Stillinger, i hvilke de saaledes ere pligtige at modtage Bestikkelse.

Foraaavidt der i nærværende Lov stilles strengere Fordringer i Henseende til juridisk Eksamen for Dommere og andre Retsembedsmænd end efter de hidtil gældende Regler, forbliver det dog ved disse med Hensyn til de Mænd, der alt ere beskikkede som saadanne.

§ 118.

De Spørgsmaal, som opstaa ved Sammenlægning eller Deling af hidtilværende Politikreds med Hensyn til de for en Politikreds fælles Anliggender, afgøres af Justitsministeren i Forening med Indenrigsministeren efter Forhandling med vedkommende kommunale Myndigheder.

§ 119.

De nuværende Underretsdommere ere pligtige at modtage Bestikkelse som Politimestre, dog uden Formindsfelse i deres Embedsindtægter og saaledes, at den Embedstid, der med Hensyn til Beregning af Alderstillæg har været lagt til Grund for Udregningen af Embedslønningen i den Stilling, de hidtil have beklædt, ogsaa kommer dem til Gode i de nye Stillinger, i hvilke de saaledes ere pligtige at modtage Bestikkelse.

§ 120. •

Med Hensyn til de Auktioner, der ikke ere omhandlede i Loven om den borgerlige Retsspleje, forbeholdes det ved særlig Lov at træffe nærmere Bestemmelser om, ved hvem og under hvilke Former de blive at afholde.

§ 121.

I det første Aar efter denne Lovs Ikrafttræden bliver, forsaavidt den Paa-gældende isvrigt opfylder de Betingelser for at stedes til Sagførervirksomhed, som denne Lov foreskriver, Sagførerbesiddelse at meddele Vedkommende, selv om han kun har gjort 3 Aars Tjeneste som Fuldmægtig hos en Amtmand eller som autoriseret Dommerfuldmægtig eller som autoriseret Fuldmægtig hos en Sagfører.

Jurisdiktionerne*) foreslaas ordnede paa følgende Maade:

Sjælland og Møen:

1. Aunager c. 19,000.
2. Frederiksberg Birk c. 56,000.
3. Nordre Birk med Hørsholm Birk c. 35,000.
4. Søndre Birk c. 20,000.
5. Roskilde med Ramsø-Thune Herred c. 18,000.
6. Lejre Herred c. 18,000.
7. Rjøge med Ballø Birk og Hjeverskov Herred c. 16,000.
8. Helsingør c. 11,000.
9. Kronborg østre Birk c. 12,500.
10. Kronborg vestre Birk c. 13,000.
11. Hillerød med Frederiksborg Birk c. 24,000.

*) De af de nuværende Jurisdiktioner, der nedlægges ved at forenes med andre, ere betegnede ved at være fremhævede.

12. Frederiksbævt med Halsnæs Birk c. 5,000.
13. Frederiksfund og Horns Herred c. 15,500.
14. Nykjøbing med Dragsholm Birk c. 18,000.
15. Holbæk og Merløse-Tudse Herred c. 30,000.
16. Løve Herred c. 13,500.
17. Sorø med Birk c. 17,000.
18. Kallundborg med Arts- Skippinge Herred c. 22,800.
19. Samso c. 7,000.
20. Korsør med Landdistrikt c. 8,500.
21. Slagelse med Antvorskov Birk c. 19,500.
22. Skjelsør, Vesterflakkebjerg Herred og Holstejnborg Birk c. 15,000.
23. Ringsted med Herred c. 15,500.
24. Bregentved-Gisjelsø Birk c. 18,500.
25. Næstved og Tybjerg Herred samt Øster Flakkebjerg Herred c. 25,500.
26. Storehedinge og Faxe Herred c. 18,000.
27. Præstø og Bordingborg nordre Birk c. 12,500.
28. Bordingborg og Bordingborg søndre Birk c. 17,000.
29. Møen c. 14,000.

Boruholm:

30. Rønne med Vestre Herred c. 13,500.
31. Hasle med Nordre Herred c. 9,400.
32. Nexø med Søndre Herred og Svaneke med Østre Herred c. 17,000.
(Egen Politimester i Svaneke).

Lolland-Falster:

33. Nykjøbing med Nykjøbing Herred og Vestre Herred c. 23,000.
34. Stubbejøbing med Herred c. 12,000.
35. Sagjøbing med Munkse Herred c. 12,000.
36. Nysted med Birk c. 7,000.
37. Maribo med Maribo Birk.
38. Rødbby med Fuglse Herred c. 10,000.
39. Raskov med Søndre Herred c. 17,300.
40. Nordre Herred med Fejø c. 13,000.

Fyen:

41. Nyborg med Binding Herred c. 20,500.
42. Sunds-Gudme Herred c. 28,000.
43. Svendborg med Taasinge Birk c. 14,300.
44. Rudkjøbing og Langelands Herred c. 20,000.
45. Grøskjøbing med Grø c. 12,000.
46. Faaborg med Salling Herred og Muckadel Birk c. 27,500.
47. Odense c. 36,000.
48. Odense Herred c. 18,500.
49. Bjerge-Nasum Herred c. 14,000.
50. Kjerteminde og Hindsholm Herred c. 6,000.
51. Lunde-Stam Herred c. 13,500.
52. Bogense og Skobby Herred c. 11,000.
53. Alsens med Baag Herred og af Bedellsborg Birk Kjerter, Barløse, Sandager og Tanderup Sogne samt Den Baagø c. 23,500.
54. Middelfart med Bends Herred og Resten af Bedellsborg Birk c. 20,500.

Jylland:

55. Frederikshavn og Horns Herred og Skagen c. 26,000.
56. Sæby med Dronninglund Herred c. 23,000.
57. Læsø c. 2,500.
58. Hjørring med Vennebjerg Herred c. 27,000.
59. Børglum Herred c. 24,000.
60. Hvetbo Herred c. 9,000.
61. Han Herrederne c. 17,500.
62. Thisted med Hillerslev-Hundborg Herred c. 23,000.
63. Hasling-Næs Herred c. 16,500.
64. Nykjøbing med Mors c. 21,500.
65. Skive med Salling Herred c. 24,000.
66. Viborg med Fjends-Nørlyng Herred c. 23,000.
67. Middelfom-Sønderlyng Herred c. 16,000.
68. Hobro med Rinds-Gislum Herred c. 20,500.
69. Lynggaard-Hids Herred c. 21,500.
70. Hammerum Herred c. 21,000.

71. Hølstebro med Hjern-Ginding Herred c. 27,500.
72. Lemvig med Skodborg-Bandfuld Herred c. 18,600.
73. Ringkjøbing og Ulfborg-Hind Herred c. 17,000.
74. Bølling-Nørre Herred c. 15,000.
75. Øster og Vester Herred samt Varde med Landsfogne c. 30,000.
76. Esbjerg med Stads Herred og Fanø c. 21,000.
77. Ribe med Ribe Herred c. 11,000.
78. Gjørding-Malt Herred c. 13,500.
79. Andst-Slaugs Herred c. 19,000.
80. Vejle med Nørvang-Tørrild Herred c. 42,000.
81. Bjerge og Hattning Herreder c. 20,000.
82. Fredericia og Elbo, Brust, Holmans Herreder c. 23,000.
83. Kolding og Kolding Herred c. 26,200.
84. Horsens c. 18,700.
85. Boer og Nim Herreder c. 18,000.
86. Thyfting-Brads Herred c. 13,000.
87. Silkeborg Birk c. 13,400.
88. Standerborg med Hjelmlev-Gjern Herred c. 14,000.
89. Hads Herred c. 13,000.
90. Hasle, Vesterlisberg, Framlev samt Ring Herreder c. 27,000.
91. Frijsenborg Birk c. 21,500.
92. Aarhus c. 36,500.
93. Ebeltoft med Mols Herred c. 13,000.
94. Grenaa med Nørre Herred c. 18,000.
95. Randers c. 18,000.
96. Rougsø, Sønderhald og D. Lisberg Herreder c. 30,000.
97. Nørhald, Støvring og Galten Herreder c. 17,000.
98. Mariager og Gierlev-Dalsild Herred c. 13,000.
99. Aalborg med Aalborg Birk og Flessum Herred c. 41,400.
100. Ajer Herred c. 20,000.
101. Høllum-Hindsted Herred c. 19,500.
102. Bøgstør med Mars-Slet Herred c. 13,900.
103. Ribe med Hornum Herred c. 13,500.